"אני יודע מה למדתי!"

דנמרק

היה פעם אדם ולו שלוש בנות שהתחתנו עם טרולים וחיו תחת פני האדמה.
יום אחד הוא החליט לבקר אותן. אישתו נתנה לו לחם יבש לדרך.
אחרי שהלך כברת דרך נעשה עייף ורעב, התיישב בצד תל והתחיל לאכול את הלחם היבש. ואז נפתח התל והבת הצעירה שלו יצאה משם ואמרה "אבא, למה עד עכשיו לא באת לבקר אותי?"
"הו בתי" אמר "אילו ידעתי קודם שאת חיה כאן ואילו ראיתי פתח כלשהו, הייתי נכנס."
ואז הוא נכנס איתה לתל.
כאשר הטרול בא, אישתו סיפרה לו שאביה בא לבקר וביקשה שילך לקנות קצת בשר למרק.
"זה נוכל לעשות קל יותר!" אמר הטרול. הוא תקע יתד ברזל באחד הקורות של הבית ודפק בה בראשו, עד שחתיכות גדולות נפלו ממנו. אך הוא נשאר בריא ושלם אחר כך, כפי שהיה קודם. עכשיו היה להם בשר ויכלו לבשל ולאכול מרק.
מאוחר יותר הטרול נתן לאיש זקן שק מלא כסף וזה התחיל ללכת עם השק חזרה לביתו. אך כשהיה כבר קרוב נזכר שיש בבית פרה שעומדת להמליט. הוא הניח את השק על הארץ, רץ מהר הביתה ושאל את אישתו האם הפרה המליטה.
"מדוע מיהרת כל כך?" אמרה היא "לא, הפרה עוד לא המליטה."
"אז בואי איתי ועזרי לי לסחוב שק מלא כסף" אמר האיש.
"שק מלא כסף?" קראה אישתו.
"כן, שק מלא כסף" ענה "האם זה דבר משונה כל כך?"
האישה לא האמינה לדבריו אך למען שלום בית הלכה איתו.
כשבאו למקום בו השאיר את הכסף לא מצאו דבר. עבר שם גנב ולקח את השק. אישתו

כעסה מאוד ונזפה בו.
"טוב! טוב!" אמר "מילא הכסף! העיקר שלמדתי משהו."
"מה למדת?" שאלה.
"זה רק אני יודע" אמר האיש.

עבר זמן והאיש החליט לבקר את בתו השניה. ושוב אישתו נתנה לו לחם יבש לדרך, וכשהתעייף ונעשה רעב התיישב על תל והתחיל לאכול. אזי יצאה בתו השניה והזמינה אותו להיכנס, והוא עשה זאת ברצון.
הטרול חזר הביתה אחרי זמן מה. היה כבר חושך ואישתו ביקשה שילך לקנות נרות.
"אהה, נעשה את זה פשוט יותר" אמר הטרול. הוא שם את אצבעותיו באש והם האירו, אך הוא לא נכווה.
אצל בתו השניה קיבל הזקן שני שקי כסף והלך איתם הביתה. אבל כשהיה כבר קרוב מאוד נזכר שוב בפרה שעמדה להמליט. הוא הניח את השקים ורץ הביתה.
"מה קורה לך?" שאלה אישתו "אתה בא הנה בריצה כזו שאפשר לחשוב כי הבית בוער. תנוח דעתך, הפרה עוד לא ממליטה."
ואז האיש ביקש שתבוא איתו לסחוב את שקי הכסף. אישתו לא האמינה בשום מילה שלו, אבל הוא הבטיח שזו אמת לאמיתה. בסוף הסכימה והלכה איתו. כשהגיעו למקום לא מצאו כל כסף כי הגנב היה שם שוב ולקח את הכל איתו.
לא פלא שאישתו כעסה מאוד אך הוא רק אמר "אהה, אילו רק ידעת מה למדתי."

הגיע זמן לבקר את בתו הבכורה. הוא הגיע לתל, התיישב והתחיל לאכול את הלחם היבש שנתנה לו אישתו לדרך. אזי יצאה הבת והזמינה אותו לביתה.
כשהטרול חזר אמרה לו אישתו ללכת ולקנות כמה דגים לארוחה.
"נשיג אותם יותר קל" אמר הטרול "תני לי את שוקת הבצק שלך ואת המצקת."
הם התיישבו בשוקת וחתרו באגם שליד התל. כשיצאו למרכז האגם שאל הטרול את אישתו

"האם העיניים שלי ירוקות?"
"לא, עוד לא" ענתה.
הטרול חתר עוד קצת ושאל שוב "האם עיניי ירוקות?"
"כן" אמרה אישתו "עכשיו הן ירוקות."
הטרול קפץ למים עם המצקת ותוך זמן קצר העמיס כל כך הרבה דגים שהשוקת יכלה רק בקושי להכיל אותם. אז הם חזרו הביתה ואכלו ארוחת דגים טובה.
הזקן קיבל עכשיו שלושה שקי כסף והלך איתם הביתה. אבל כאשר היה כבר קרוב נזכר שוב בפרה, הניח את השקים ורץ הביתה. אבל קודם שם על השקים את נעלי העץ שלו, כי חשב שכך איש לא ייקח את הכסף. ושוב בבית שאל את אישתו האם הפרה המליטה. הפרה לא המליטה עדיין ואישתו נזפה בו על ההתנהגות שלו, אך הוא הצליח לשכנע אותה ללכת איתו בשלישית, לעזור לסחוב את שלושת שקי הכסף.
במקום מצאו רק את נעלי העץ שלו כי גם הפעם הגנב לקח את הכסף.
אישתו כמעט והרביצה לו מרוב כעס אך הוא לא התרגש אלא אמר "מילא הכסף! אני יודע מה למדתי!"
"אז אמור, מה למדת?" שאלה האישה.
"יגיע זמן ותראי" ענה.

יום אחד החליטה האישה להכין מרק בשר ואמרה לבעלה "לך ולקנה בשר למרק."
"אין צורך בכך" ענה "נשיג אותו מיד." הוא תקע יתד בקורה והתחיל לדפוק בה בראשו.
הרבה זמן שכב חולה אחרי ניסיון זה.
אחרי שהבריא אמרה לו אישתו לקנות נרות כדי שיהיה אור הבית.
"אין צורך בכך" ענה, ושם את ידו לתוך האש.
גם הפעם שכב במיטה זמן רב.
כשהבריא אמרה לו האישה ללכת ולקנות דגים לארוחה. אבל האיש, שרצה להראות לאישתו מה למד, אמר לה לקחת שוקת הבצק ומצקת. הם התיישבו שניהם בפנים וחתרו באגם. אחרי זמן מה שאל "האם עיניים שלי ירוקות?"

"לא, מה פתאום. למה שתיהנה ירוקות?"
הם המשיכו לחתור הלאה והוא שוב שאל
"האם עיני ירוקות?"
"איזה שטויות אלה?" ענתה למה דווקא ירוקות?"
"הו, יקירתי, האם אינך יכוה להגיד שהן ירוקות?"
"טוב" אמרה "הן ירוקות."
כשהוא רק שמע זאת קפץ למים עם המצקת כדי לתפוס דגים, אך במקום לדוג הוא נשאר שם ביחד איתם.